

deles ikke blot af mange af Rigsdagens Medlemmer, men ogsaa af det overveiende Fleertal af Folket selv, og at sikre en folkelig Repræsentations Medvirkning ved Fællesforfatningens Tilbliven er Hovedhensigten med dette Forslag; men dertil kommer endelig ogsaa, at jeg troer, at det hverken fra Regeringens eller Folkets Side er klogt eller hensigtsmæssigt at ville vedtage den Forandring, der skal foregaae i hele vor politiske Stilling, ved et detailleret Forslag, der skal vedtages paa den Maade, som Grundlovens § 100 forudsætter. Jeg troer, at der bør være et Middel til at bringe en vis Overensstemmelse tilveie imellem Fællesforfatningen og de enkelte særlige Forfatninger, og jeg troer, at det vil være at foregribe Liden, og at det i Fremtiden vil vise sig i høieste Maade uklogt, nu at ville vedtage i den yderste Detail det endelige Forslag, der skal bestaae som en særlig Grundlov for Kongeriget Danmark; thi vel at mærke kan det jo først træde i Kraft, efterat den Fremgangsmaade er iagttagen, som Grundlovens § 100 har foreskrevet. Men dertil fordres jo, som bekendt, at det aldeles eenslydende skal være vedtaget af 3 Rigsdage. Naar det altsaa nu vedtages, saa vil det jo ikke kunne modtage selv den allermindste Redaktionsforandring ved Forhandlingerne paa de 2 følgende Rigsdage, og Resultatet vil altsaa blive, at, naar den sidste Rigsdag kommer sammen, hvilket jo vanskeligt vil kunne ske førend efter Forløbet af henimod $1\frac{1}{2}$ Aar fra nu af, saa vil den, hvorledes Tidsforholdene end da ere, være saa godt som ubetinget bunden ved det, som er vedtaget af den nu forsamlede Rigsdag, der som man ikke aldeles vil have spildt dette Tidsrum, hvori Udviklingen skulde gaae for sig. Det Forslag derimod, som jeg har tilsladt mig at stille, troer jeg lader Hænderne ubundne, og holder Fremtiden aaben, forsaavidt det kan forenes med Omsorgen for at sikre det danske Folk den constitutionelle Frihed, hvorfra det nu er i Besiddelse. Naar jeg dernæst betragter dette Mindretals Forslag i Modsætning til det Forslag, som er stillet af Fleertallet om Overgangsmidlerne eller de tre saakaldte Alternativer, der ere stillede fra Fleertallets Side, da falder jo nærværende Min-

detals Forslag i det Væsentlige sammen med det tredie Alternativ; det er altsaa kun det første og andet Alternativ, hvortil det staaer i Modsætning. Modsætningen til det andet Alternativ er idetmindste for min Betragtning det selsomme, som jeg nys omtalte, hvortil Forslaget befinder sig til den tredie midlertidige Bestemmelse i Regeringens Udkast. Jeg veed i Sandhed ikke, hvad virkelig og sand Betydning det vil have for Rigsdagen eller Folket selv, at Fællesforfatningen, som udarbejdes alene af Regeringen, bliver den meddeelt til Efterretning, da jeg ikke troer, at den Rigsdag, som dette Regeringens Udkast til Fællesforfatningen saaledes skal meddeles til Efterretning, vil være istand til at vægre sig for fuldkommen at antage Forslaget, naar det i sin Tid bliver meddeelt til Efterretning. Jeg troer, at ved en rolig Overveielse af Forholdene og ved at tænke sig, hvorledes Forholdene naturligen ville stille sig, vil det findes, at der ikke kan være nogen Mulighed for, at, naar den tredie sidste eller ogsaa en efterfølgende Rigsdag meddeles den af Regeringen udarbejdede Fællesforfatning, og de øvrige Forandringer i den nuværende Grundlov ere vedtagne, saaledes at den kan gaae over til at blive Kongeriget Danmarks særlige Grundlov, at Rigsdagen da vil kunne vægre sig ved endeligen at sanctionere den særlige Grundlov og saaledes nægte den indirekte Sanction, som efter det andet Alternativ af Fleertallet skal være forbeholdt med Hensyn til Fællesforfatningen, hvorledes denne end vil være. Hvad nu endelig det første Alternativ angaaer, som er stillet af Fleertallet, da maa jeg tilstaae, at jeg ikke troer, at nogen Regering nogeninde vil kunne gaae ind paa dette Alternativ eller tænke paa at udarbejde Fællesforfatningen under de Indskrænkninger, som ere indeholdte deri. Den hele Betydning, jeg fra mit Standpunkt kan tillægge det første Alternativ, er den, at det synes at indeholde en overordentlig stærk Holden fra Folkerepræsentationens Side paa de ved den gjældende Grundlov hjemlede Rettigheder, og derved maafee kan bidrage til at svække Folkerepræsentationens Synskraft med Hensyn til den Betydning, der navnlig ligger i det andet Alternativ. Jeg kan fra mit